

Wojciech Nowak

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach
Katedra Prawa

ZAKRES ODPOWIEDZIALNOŚCI PRACOWNICZEJ I ETYCZNEJ LEKARZA

Wprowadzenie

Zakres odpowiedzialności prawnej lekarza do pewnego stopnia wynika z organizacyjno-prawnej formy jego zatrudnienia: nieco inna jest odpowiedzialność w przypadku lekarza działającego na własny rachunek na podstawie umów cywilnoprawnych, inna, gdy działa on z ramienia podmiotu leczniczego¹. Lekarz zatrudniony w szpitalu realizuje działalność tego podmiotu i podlega jego kierownictwu. Natomiast kierownik podmiotu leczniczego jest tą osobą, która reprezentuje go na zewnątrz, kieruje nim oraz jest przełożonym jego pracowników². Jednak ani forma zatrudnienia lekarza, ani podmiotowość prawna podmiotu leczniczego nie mogą być traktowane jako czynniki determinujące odpowiedzialność lekarza, są bowiem jeszcze inne podstawy tej odpowiedzialności.

1. Zawód lekarza i samorząd zawodowy lekarzy

Zgodnie z Konstytucją (art. 17) samorządy zawodowe, do których przynależność ma charakter obligatoryjny, są powoływane w drodze specjalnych ustaw i skupiają przedstawicieli zawodów zaufania publicznego³. Zasady działania samorządu lekarzy oraz prawa i obowiązki jego członków zostały określone

---

¹ Zob. M. Nesterowicz, *Prawo medyczne*, TNOiK, Toruń 2013, s. 77 i n.; T. Karkowski, *Restrukturyzacja szpitali*, Wolters Kluwer, Warszawa 2010, s. 47 i n.; R. Kubiak, *Prawo medyczne*, C.H. Beck, Warszawa 2010, s. 132 i n.; K. Bączyk-Rozwadowska, *Odpowiedzialność cywilna za szkody wyrządzone przy leczeniu*, „Dom Organizatora”, Toruń 2007, s. 141 i n.; M. Filar, S. Krześ, *Odpowiedzialność lekarzy i zakładów opieki zdrowotnej*, LexisNexis, Warszawa 2004, s. 51 i n.

² Zob. S. Mołęda, *Działalność lecznicza lekarzy*, Medicine Today Poland, Warszawa 2011, s. 36 i n.; D. Safjan; *Umowy o zarządzanie zakładami opieki zdrowotnej*, „Prawo i Medycyna” 1999, nr 3, s. 28.

³ Zob. R. Kubiak, *Prawo medyczne*, C.H. Beck, Warszawa 2010, s. 26 i n.; K. Wojtczak: *Zawód i jego prawna reglamentacja*, Ars Boni et Aequi, Poznań 1999, s.50 i n.

w ustawie z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich⁴. Samorząd zawodowy lekarzy i lekarzy dentyistów stanowią członkowie izb lekarskich (art. 2 ust 1 ustawy o izbach lekarskich). Do zadań samorządu lekarzy należy m.in.: sprawowanie pieczy nad należytym i sumiennym wykonywaniem zawodu lekarza, przyznawanie prawa wykonywania zawodu, ustanawianie zasad etyki lekarskiej i dbanie o jej przestrzeganie, zawieszanie, ograniczanie i pozbawianie prawa wykonywania zawodu lekarza (art. 5 ustawy o izbach lekarskich).

Do zawodów zaufania publicznego, w znacznej części zalicza się tzw. wolne zawody. Przepisy nie definiują tego pojęcia. W literaturze przyjmuje się, że „[...] wolnym zawodem jest osobiste wykonywanie wewnątrznie spójnego zbioru czynności o charakterze intelektualnym, wymagających wysokich kwalifikacji (wiedzy i praktyki), systematycznie, w zamian za honorarium bezinteresownie ustalone, służące zapewnieniu świadczeń lub usług klientom oraz ochronie istotnych wartości interesu ogólnego, zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi, zasadami etycznymi i deontologicznymi”⁵. Podobne stanowisko przyjął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu do wyroku z 26 czerwca 2006 r. odnośnie do zawodu lekarza, orzekł, że „[...] zawód ten jest [...] zawodem zaufania publicznego i wiąże się ze spełnieniem misji społecznej. Bez właściwego zachowania zarówno w pracy, jak i w życiu prywatnym nie można mówić o niezbędnym prestiżu zawodowym i niezbędnym zaufaniu pacjenta. Samo przyrzeczenie lekarskie nakazuje strzec godności stanu lekarskiego nie tylko zawodu lekarza i niczym jej nie splamić, a więc także w życiu prywatnym”⁶. „Reasumując można więc stwierdzić, iż zawód lekarza charakteryzuje się określonym katalogiem czynności, wskazanym w art. 2 ZawLekU. Powinien być wykonywany stale i odpłatnie przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje, która będzie go realizować z poszanowaniem prawa, zasad etycznych, mając na uwadze dobro pacjenta”⁷.

2. Odpowiedzialność zawodowa lekarza

Odpowiedzialność zawodowa, w przeciwieństwie do pozostałych form odpowiedzialności, ma charakter uniwersalny. Dotyczy ona wszystkich lekarzy wykonujących zawód, zarówno tych z indywidualną praktyką, jak też zatrudnionych na podstawie aktu nominacji lub umowy o pracę.

⁴ Dz.U. Nr 219, poz. 1708 z zm.

⁵ K. Wojtczak, *Administracyjnoprawna reglamentacja wolnych zawodów, zagadnienia wybrane*, [w:] *Rola materialnego prawa administracyjnego a ochrona praw jednostki*, red. Z. Leoński, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bankowej, Poznań 1998, s. 105.

⁶ Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 26 czerwca 2006 r., VII SA/WA 595/06.

⁷ R. Kubiak, *Prawo medyczne*, op. cit., s. 29.

Specyficzny charakter mają materialnoprawne podstawy tej odpowiedzialności, które w znacznej mierze są determinowane przez zasady etyki lekarskiej, które zostały ustanowione w Kodeksie Etyki Lekarskiej Krajowego Zjazdu Lekarzy z dnia 14 grudnia 1991 r.⁸. Kodeks Etyki Lekarskiej w ocenie Trybunału Konstytucyjnego nie jest aktem normatywnym. W wyroku z 7 października 1992 r., uznał jednak że normy deontologiczne mogą zostać inkorporowane do obowiązującego porządku prawnego. Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego postanowienia KEL mogą i uzyskują walor prawny na obszarze prawa powszechnie obowiązującego ze względu na ustawę o izbach lekarskich i w zakresie określonym przez jej przepisy⁹.

Odpowiedzialność zawodową ponosi lekarz przed sądem lekarskim, który stanowi organ samorządu lekarskiego. Samorząd lekarski należy do samorządów zawodowych. Do wykonywania wolnego zawodu konieczne jest ukończenie odpowiednich studiów wyższych, odbycie praktyki zawodowej oraz dalsze doskonalenie nabytej wiedzy¹⁰. Takie właśnie wymogi stawia się przed kandydatem ubiegającym się o prawo wykonywania zawodu lekarza, ustawa w art. 5 Zaw.Lek.U.¹¹.

Podstawową funkcją samorządów zawodowych jest tzw. władztwo dyscyplinarne, którego celem jest czuwanie nad etyką zawodową przedstawicieli zawodu. Dlatego jednym z podstawowych organów samorządu lekarskiego jest sąd lekarski, który posiada daleko idące uprawnienia dyscyplinarne wzmocnione postanowieniem Trybunału Konstytucyjnego z 7 października 1992 r.¹². Trybunał Konstytucyjny uznał, „[...] że odpowiedzialność zawodowa za postępowanie sprzeczne z zasadami etyki i deontologii zawodowej potraktowana została w ustawie na równi z odpowiedzialnością za naruszenie przepisów o wykonywaniu zawodu lekarza”. Katalog kar – zdaniem Trybunału – „[...] zwraca na siebie szczególną uwagę. Są wśród nich kary wkraczające głęboko w sytuacje prawne lekarzy, ukształtowane przez obowiązujące ustawy, mianowicie kara zawieszenia wykonywania zawodu lekarza [...] oraz kara pozbawienia wykonywania zawodu. Dodajmy, że wymierzenie każdej z nich prawomocnym orzeczeniem sądu pociąga za sobą ponadto wygaśnięcie stosunku pracy lekarza z mocy prawa ze skutkami, jakie przepisy prawa wiążą z rozwiązywaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika”¹³.

⁸ Zmieniony w dniach 12-14 grudnia 1993 oraz 20 września 2003 r. przez Krajowy Zjazd Lekarzy.

⁹ Wyrok TK z dnia 23 kwietnia 2008 r., SK 16/07, „Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego – Zbiór Urzędowy” 2008, nr 3A, poz. 45, LEX nr 371847.

¹⁰ K. Wojtczak, *Zawód i jego prawna reglamentacja*, op. cit., s. 57.

¹¹ Ustawa z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, tj. Dz.U. 2008 r., Nr 136, poz. 857 ze zm.

¹² Zob. Postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 7 X 1992 U1/92 OTK Nr 2, poz. 38.

¹³ Ibid.

Odpowiedzialność zawodowa ma więc elementy wspólne z odpowiedzialnością karną, łączy je karny charakter sankcji. Natomiast z odpowiedzialnością deliktową łączy odpowiedzialność zawodową charakter podstawy prawnej, którą zawsze jest ustawa.

3. Odpowiedzialność służbowa lekarza

Lekarz może także ponosić odpowiedzialność służbową, jeżeli swoją pracę wykonuje na podstawie aktu nominacji. Odpowiedzialność służbowa w terminologii prawa administracyjnego jest traktowana w sposób jednolity. Jednak w jej obszarze wyodrębnia się wykroczenia mniejszej wagi, które są zagrożone karami porządkowymi wymienionymi przez kierownika zakładu.

Jako kary w ramach odpowiedzialności służbowej przewiduje się: upomnienie, naganę, a w określonych przypadkach karę pieniężną (art.108 § 2 kp). Kary te po pewnym czasie ulegają wykreśleniu z akt, a więc stanowią jedynie przejściowe obciążenie lekarza (poza karą pieniężną). Przesłanką odpowiedzialności porządkowej jest bezprawność zachowania lekarza¹⁴, czyli naruszenie przez niego prawa określającego obowiązki. Kompetencje zaś kierownika do wymierzania kar podwładnym są rezultatem funkcji, jaką sprawuje¹⁵. Inne wykroczenia, które można określić jako wykroczenia większej wagi, są zagrożone karami dyscyplinarnymi, wymierzanymi przez odpowiednie organy kolegialne, tzw. komisje dyscyplinarne. Komisja dyscyplinarna działa na wniosek rzecznika dyscyplinarnego wniesiony do komisji.

Reasumując, odpowiedzialność służbowa lekarzy jest jednym z wielu sposobów zagwarantowania zadowalającego poziomu świadczeń zdrowotnych. Założeniem jest stworzenie mechanizmu powodującego, że lekarz, któremu udowodniono nienależyte wykonanie bądź niewykonanie powierzonych mu obowiązków pracowniczych, będzie zmuszony do poprawy swoich działań. W przeciwnym wypadku, w razie powtarzających się zaniedbań zostanie on czasowo albo na stałe pozbawiony prawa wykonywania zawodu. Jest to zagadnienie należące równocześnie do prawa pracy i prawa administracyjnego¹⁶. Ważnym czynnikiem wpływającym korzystnie na jakość usług medycznych jest także zapewnienie odpowiednich warunków materialnych i organizacyjnych oraz stałe doskonalenie zawodowe.

¹⁴ Zob. W. Sanetra, *Odpowiedzialność pracownika i jej przesłanki w kodeksie pracy*, „RPEiS” 1977, z. 4, s. 90 i n.

¹⁵ Zob. E. Bojanowski, *Prawno-organizacyjna odpowiedzialność pracowników organu administracji państwowej*, „ZNUG” 1981, z. 30, s. 43.

¹⁶ Pozbawienie prawa praktyki lekarskiej ma formę decyzji administracyjnej.

Odpowiedzialność można rozumieć jako synonim obowiązku lub zadania¹⁷. W świetle prawa pracy oznacza to szczególny stosunek podporządkowania lekarza, pracodawcy i możliwość wydawania lekarzowi poleceń, związanych ze stosunkiem pracy¹⁸.

4. Odpowiedzialność materialna lekarza

Lekarze zatrudnieni na podstawie umowy o pracę ponoszą także odpowiedzialność materialną, uregulowaną w kodeksie pracy. Odpowiedzialność lekarza za szkody wyrządzone pacjentom została oparta na przepisie art. 120 kp.

Regulacja kodeksu pracy wyłącza bezpośrednią odpowiedzialność sprawcy szkody¹⁹ – pracownika podmiotu leczniczego – wobec poszkodowanego pacjenta, przenosząc tę odpowiedzialność na pracodawcę. Ponadto, w razie wyrządzenia szkody z winy nieumyślnej, wysokość odszkodowania jest ograniczona tylko do wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia za pracę, chociaż pracodawca musi pokryć szkodę w granicach przepisu art. 361 kc. To znaczy w pełnej wysokości.

Do zaistnienia odpowiedzialności podmiotu leczniczego na zasadach przyjętych w przepisie art. 120 kp niezbędne jest zaistnienie trzech przesłanek:

- nieumyślne wyrządzenie szkody pacjentowi przez lekarza,
- pozostawanie lekarza w stosunku pracy,
- wyrządzenie szkody podczas wykonywania obowiązków pracowniczych.

Podmiot leczniczy ponosi także odpowiedzialność, w sytuacji kiedy lekarz przekroczył swoje kompetencje, to znaczy, gdy szkoda powstała przy okazji wykonywania obowiązków pracowniczych²⁰.

Kodeks pracy nie określa podstawy prawnej uznania szkody, którą powinien podmiot naprawić, przy zaistnieniu stanu faktycznego odpowiadającego hipotezie. W przepisie art. 120 §1 kp ustawodawca kładzie nacisk na odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez lekarza pacjentowi podczas wykonywania obowiązków pracowniczych. Jest to przesłanka wyłączająca odpowiedzialność cywilną lekarza wobec pacjenta, a nie samodzielna podstawa odpowiedzialności podmiotu leczniczego²¹. Podstawa prawna odpowiedzialności podmiotu leczniczego wobec pacjenta nie ma żadnego związku z uregulowaną w kodeksie pracy odpo-

¹⁷ Zob. J. Jończyk, *Odpowiedzialność personelu medycznego według Kodeksu Pracy*, „Prawo i Medycyna” 2000, nr 5, s. 118.

¹⁸ Zob. M. Gersdorf, *Umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenia*, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1993, s. 5 i n.

¹⁹ Zob. Wyrok Sądu Apelacyjnego z 3 XI 1999, I Aca Nr 99, poz. 750.

²⁰ Zob. M. Nesterowicz, *Prawo medyczne*, op. cit., s. 142.

²¹ Zob. J. Skoczyński, *Odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez pracownika osobie trzeciej przy wykonywaniu obowiązków pracowniczych*, „Praca i Zabezpieczenie Społeczne” 1998, nr 11, s. 8.

wiedzialnością materialną pracownika. Stanowi wyłącznie zagadnienie osobistej odpowiedzialności odszkodowawczej²².

Podmiot leczniczy nie ponosi odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez lekarza pozostającego w innym stosunku prawnym niż stosunek pracy. Tak więc tzw. „lekarze kontraktowi” za szkodę wyrządzoną pacjentowi odpowiadają w pełnej wysokości.

Przepisy prawa pracy przewidują roszczenie regresowe podmiotu leczniczego, względem lekarza lub personelu współpracującego do wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia pracownika (art. 119 kp). Jeżeli pracownik szkodę wyrządził umyślnie, wtedy regres jest pełny (art. 122 kp). Tak samo, jeśli lekarz umyślnie zaniechał swoich obowiązków, np. nie udzielił pomocy lekarskiej pacjentowi znajdującemu się w stanie nietrzeźwym, powodując jego zgon²³.

Umyślne niedopełnienie obowiązków nie jest równoznaczne z umyślnym wyrządzeniem szkody²⁴. Z reguły nastąpi to z zamiarem ewentualnym (lekarz przewiduje ujemne skutki dla pacjenta)²⁵. Pracodawca ma wówczas obowiązek wykazać, jakie były okoliczności odpowiedzialności lekarza i wysokość powstałej szkody (art. 116 kp)²⁶.

Wyrządzenie szkody pacjentowi przez lekarzy pracujących w zespole operacyjnym (np. chirurgicznym) powoduje regres szpitala, który naprawił szkodę wyrządzoną przez każdego z lekarzy w zależności od stopnia jego winy. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie stopnia zawinienia, wtedy lekarze odpowiadają w równych częściach (art. 118 kp).

Lekarz ponosi odpowiedzialność pracowniczą tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego wynikła szkoda, a więc wtedy, kiedy zachodzi adekwatny związek przyczynowy. Lekarz nie ponosi odpowiedzialności pracowniczej za tzw. winę organizacyjną²⁷, która powstała na skutek zaniedbań podmiotu leczniczego (art. 117 § 1 kp). Jeżeli do powstania szkody przyczynił się pracodawca lub inne osoby, lekarz odpowiada tylko w zakresie powstałej szkody.

²² Ibid, s. 10.

²³ Por. www.nil.org.pl/nroz/spra9397.htm. Przykładem takiego zachowania lekarza było przyjęcie pacjenta mocno pobudzonego z bełkotliwą mową w izbie przyjęć. Pacjenta przywiezł pogotowie ratunkowe. Lekarz, po przeprowadzeniu pobieżnego badania, nie stwierdził konieczności hospitalizacji pacjenta, pobrał tylko krew i skierował pacjenta do izby wytrzeźwień. Po kilku godzinach pacjent ponownie został przywieziony do tego samego szpitala ze skierowaniem od innego lekarza, w celu przeprowadzenia specjalistycznych badań z podejrzeniem udaru mózgu. Poddany zabiegowi obustronnej trepanacji czaszki w szpitalu wojewódzkim pacjent zmarł. Badanie krwi nie stwierdziło obecności alkoholu u zmarłego.

²⁴ Zob. M. Nesterowicz, *Prawo medyczne*, op. cit., s. 142.

²⁵ Ibid., s. 142.

²⁶ Ibid.

²⁷ Zob. A. Krajewski, *Odpowiedzialność materialna pracowników [w:] Kodeks pracy. Komentarz*, red. J. Jończyk, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1977, s. 439.

Za pozostałą część szkody odpowiedzialność ponoszą osoby, które ją spowodowały²⁸.

Podsumowanie

Wprowadzone zmiany w ustawie o działalności leczniczej, nie wykluczają możliwości pociągnięcia do odpowiedzialności lekarza pracownika bez względu na organizacyjno-prawną formę jednostki, która go zatrudniła.

Zarówno przepisy kodeksu etycznego, jak i odpowiednie z kodeksu pracy zapewniają wysoki poziom świadczeń zdrowotnych, a w przypadku ich uchybieniu lekarz może zostać pociągnięty do odpowiedzialności prawnej wraz z zakazem wykonywania zawodu lekarza.

Przyjmuje się, że przepisy (art. 114 i 117 kp) są jednostronnie bezwzględnie obowiązującymi, a to oznacza, że umowa o pracę nie może zawierać postanowień, które przewidywałyby, że pracownik poniesie odpowiedzialność za szkody, które powstaną nie z jego winy²⁹. Lekarz nie może zostać zwolniony od odpowiedzialności za umyślny wyrządzenie szkody pacjentowi (art. 473 § 2 kc w związku z art. 300 kp)³⁰.

Literatura

- Bączyk-Rozwadowska K., *Odpowiedzialność cywilna za szkody wyrządzone przy leczeniu*, „Dom Organizatora”, Toruń 2007.
- Bojanowski E., *Prawno-organizacyjna odpowiedzialność pracowników organu administracji państwowej*, „ZNUG” 1981, z. 30.
- Filar M., Krześ S., *Odpowiedzialność lekarzy i zakładów opieki zdrowotnej*, LexisNexis, Warszawa 2004.
- Gersdorf M., *Umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenia*, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1993.
- Jaśkowski K. [w:] K. Jaśkowski, E. Maniewska, *Kodeks pracy. Komentarz*, Tom I: *Ustawy towarzyszące z orzecznictwem*, Wolters Kluwer, Warszawa 2009.
- Jończyk J., *Odpowiedzialność personelu medycznego według Kodeksu Pracy*, „Prawo i Medycyna” 2000, nr 5.

²⁸ Por. wyrok SN z 13 listopada 1997 r., I PKN353/97, OSNAPiUS 1998, Nr 19, poz. 565, LEX nr 33776.

²⁹ J. Skoczyński [w:] *Kodeks pracy. Komentarz*, red. L. Florek, Wolters Kluwer, Warszawa 2011, s. 610.

³⁰ K. Jaśkowski [w:] K. Jaśkowski, E. Maniewska, *Kodeks pracy. Komentarz*, Tom I: *Ustawy towarzyszące z orzecznictwem*, Wolters Kluwer, Warszawa 2009, s. 610.

- Karkowski T., *Restrukturyzacja szpitali*, Wolters Kluwer, Warszawa 2010.
- Krajewski A., *Odpowiedzialność materialna pracowników* [w:] *Kodeks pracy. Komentarz*, red. J. Jończyk, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1977.
- Kubiak R., *Prawo medyczne*, C.H. Beck, Warszawa 2010.
- Nesterowicz M., *Prawo medyczne*, TNDiK, Toruń 2013.
- Molęda S., *Działalność lecznicza lekarzy*, Medicine Today Poland, Warszawa 2011.
- Safjan D., *Umowy o zarządzanie zakładami opieki zdrowotnej*, „Prawo i Medycyna” 1999.
- Sanetra W., *Odpowiedzialność pracownika i jej przesłanki w kodeksie pracy*, „RPEiS” 1977, z. 4.
- Skoczyński J. [w:] *Kodeks pracy. Komentarz*, red. L. Florek, Wolters Kluwer, Warszawa 2011.
- Skoczyński J., *Odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez pracownika osobie trzeciej przy wykonywaniu obowiązków pracowniczych*, „Praca i Zabezpieczenie Społeczne” 1998, nr 11.
- Wojtczak K., *Zawód i jego prawna reglamentacja*, Ars Boni et Aequi, Poznań 1999.
- Wojtczak K., *Administracyjnoprawna reglamentacja wolnych zawodów. Zagadnienia wybrane* [w:] *Rola materialnego prawa administracyjnego a ochrona praw jednostki*, red. Z. Leoński, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Bankowej, Poznań 1998.
- Postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 7 X 1992 U1/92 OTK Nr 2, poz. 38.
- Wyrok SN z 13 listopada 1997 r., I PKN353/97, OSNAPiUS 1998, Nr 19, poz. 565, LEX nr 33776.
- Wyrok Sądu Apelacyjnego z 3 XI 1999, I Aca Nr 99, poz. 750.
- Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 26 czerwca 2006 r., VII SA/ WA 595/06.
- Wyrok TK z dnia 23 kwietnia 2008 r., SK 16/07, „Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego – Zbiór Urzędowy” 2008, Nr 3A, poz. 45, LEX nr 371847.
- www.nil.org.pl/nroz/spra9397.htm.

RANGE OF PHYSICIAN'S WORKING AND ETHICAL LIABILITY

Summary

The article describes employee's and ethical liability of a medical doctor in view of the current legal situation.

Author characterized some forms of liability assumed by a doctor employed at a medical entity. Such forms include: professional liability, liability for acts performed when on duty and financial liability, as presented in the provisions of the Labour Code and Civil Code. Author has also described a medical doctor's profession as a profession of public trust and a “freelance” job.

